

Sygn. akt X K 792/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lutego 2017r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Joanna Jurkiewicz

Protokolant: Anna Chylińska

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-Ś. w G. J. R.

po rozpoznaniu w dniu 31 stycznia 2017r. sprawy **P. K.**, syna K. i J., urodzonego (...), PESEL (...);

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 30.03.2012r. w sprawie **X K 62/12** za czyn z art. 288§1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 (trzech) lat próby; postanowieniem z dnia 28.01.2014r. zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszony; kara pozbawienia wolności została w całości wykonana;
2. Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 15.03.2013r. w sprawie **II K 1466/12** za cztery czyny z art. 279§1 k.k. i z art. 278§1 k.k. na karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 (pięciu) lat próby oraz grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda; postanowieniem z dnia 14.04.2016r. zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszony; zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 29.10.2012r. do 17.12.2012r.;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 11.07.2013r. w sprawie **II K 765/12** za dwa czyny z art. 279§1 k.k. na karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 (pięciu) lat próby oraz grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; postanowieniem z dnia 14.04.2016r. zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszony; karę grzywny wykonano w całości w dniu 03.12.2014r.;
4. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 25.06.2014r. w sprawie **X K 274/14** za trzy czyny z art. 279§1 k.k. na karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;
5. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 29.07.2014r. w sprawie **II K 286/14** za czyn z art. 286§1 k.k. i inne na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;
6. Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 27.10.2014r. w sprawie **II K 1162/13** za cztery czyny z art. 279§1 k.k., z art. 278§1 k.k., z art. 286§1 k.k. i z art. 284§1 k.k. na karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności 02.09.2012r. oraz od 08.01.2014r. do 25.02.2014r.;
7. Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 15.12.2014r. w sprawie **II K 1340/13** za czyn z art. 279§1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

8. Sądu Rejonowego w Kwidzynie z dnia 10.06.2015r. w sprawie **II K 226/15** za czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

9. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 08.06.2016r. w sprawie **II K 838/14** za trzy czyny z art. 279§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda.

10. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 15.07.2016r. w sprawie **X K 463/15** za osiem czynów z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., art. 278§1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., popełniony w dniu na karę łączną 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 12.01.2016r. do 16.01.2016r.

I. Na podstawie art. 85§1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86§1 k.k. łączy skazanemu P. K. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 15.03.2013r. w sprawie **II K 1466/12**,
- 2) Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 11.07.2013r. w sprawie **II K 765/12**,
- 3) Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 25.06.2014r. w sprawie **X K 274/14**,
- 4) Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 29.07.2014r. w sprawie **II K 286/14**,
- 5) Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 27.10.2014r. w sprawie **II K 1162/13**,
- 6) Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 15.12.2014r. w sprawie **II K 1340/13**,
- 7) Sądu Rejonowego w Kwidzynie z dnia 10.06.2015r. w sprawie **II K 226/15**,
- 8) Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 08.06.2016r. w sprawie **II K 838/14**,
- 9) Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 15.07.2016r. w sprawie **X K 463/15**

i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną **8 (ośmiu) lat** pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 85§1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86§1 i 2 k.k. łączy skazanemu P. K. jednostkowe kary grzywny orzeczone prawomocnymi wyrokami:

- 1) Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 15.03.2013r. w sprawie **II K 1466/12**,
- 2) Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 25.06.2014r. w sprawie **X K 274/14**,
- 3) Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 29.07.2014r. w sprawie **II K 286/14**,
- 4) Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 08.06.2016r. w sprawie **II K 838/14**,
- 5) Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 15.07.2016r. w sprawie **X K 463/15**

i w ich miejsce wymierza skazanemu karę łączną grzywny **300 (trzysta) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych** każda.

III. Na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie co do skazania objętego wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 30.03.2012r. w sprawie **X K 62/12**.

IV. Na podstawie art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w szczególności dzień 02.09.2012r., okres od 12.01.2016r. do 16.01.2016r., okres od 08.01.2014r. do 25.02.2014r. oraz okres od 29.10.2012r. do 17.12.2012r.

V. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokat A. K. kwotę 177,12 zł. (sto siedemdziesiąt siedem złotych dwanaście groszy) tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu P. K. z urzędu.

VI. Na podstawie art. 624§1 k.p.k., 626§1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku poniesienia kosztów sądowych przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Na oryginale właściwy podpis

Sygn. akt X K 792/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

P. K. skazany został prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 30.03.2012r. w sprawie **X K 62/12** za czyn z art. 288§1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 3 (trzech) lat próby; postanowieniem z dnia 28.01.2014r. zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszony; kara pozbawienia wolności została w całości wykonana;
2. Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 15.03.2013r. w sprawie **II K 1466/12** za cztery czyny z art. 279§1 k.k. i z art. 278§1 k.k. na karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 (pięciu) lat próby oraz grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 30 (trzydzieści) złotych każda; postanowieniem z dnia 14.04.2016r. zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszony; zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 29.10.2012r. do 17.12.2012r.;
3. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 11.07.2013r. w sprawie **II K 765/12** za dwa czyny z art. 279§1 k.k. na karę łączną 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres 5 (pięciu) lat próby oraz grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; postanowieniem z dnia 14.04.2016r. zarządzono wykonanie kary warunkowo zawieszony; karę grzywny wykonano w całości w dniu 03.12.2014r.;
4. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 25.06.2014r. w sprawie **X K 274/14** za trzy czyny z art. 279§1 k.k. na karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 100 (sto) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;
5. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 29.07.2014r. w sprawie **II K 286/14** za czyn z art. 286§1 k.k. i inne na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;
6. Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 27.10.2014r. w sprawie **II K 1162/13** za cztery czyny z art. 279§1 k.k., z art. 278§1 k.k., z art. 286§1 k.k. i z art. 284§1 k.k. na karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności 02.09.2012r. oraz od 08.01.2014r. do 25.02.2014r.;
7. Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 15.12.2014r. w sprawie **II K 1340/13** za czyn z art. 279§1 k.k. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

8. Sądu Rejonowego w Kwidzynie z dnia 10.06.2015r. w sprawie **II K 226/15** za czyn z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k. na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

9. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 08.06.2016r. w sprawie **II K 838/14** za trzy czyny z art. 279§1 k.k. popełnione w warunkach ciągu przestępstw na karę 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda.

10. Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 15.07.2016r. w sprawie **X K 463/15** za osiem czynów z art. 279§1 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., art. 278§1 k.k. w zb. z art. 276 k.k. w zw. z art. 64§1 k.k., popełniony w dniu na karę łączną 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od 12.01.2016r. do 16.01.2016r.

Dowody: dane o karalności (k. 16-19); wyroki (k. 79-112); informacje o pobytach i orzeczeniach (k. 2-12, k. 36-46).

Początkowo postawa i zachowanie skazanego w trakcie pobytu w izolacji penitencjarnej uznawane były za naganne z uwagi między innymi na wielokrotne dyscyplinarne upomnienia, a także niezdiscyplinowane kontakty z przełożonymi. Jednak w okresie późniejszym zarysowała się u P. K. tendencja do poprawy zachowania. W ostatnim okresie skazany nie tylko nie był karany dyscyplinarnie, ale również został nagrodzony za wyróżniające się dobre zachowanie. Ze współosadzonymi stara się układać zgodne i bezkonfliktowe relacje. Mimo wszystko, z uwagi między innymi na deklarowany bezkrytyczny stosunek do swoich przestępstw oraz całokształt postawy osadzonego, prognoza penitencjarna co do jego osoby określona została na negatywną.

Dowód: opinie o skazanym (k. 34-35, k. 115-116).

Sąd zważył, co następuje :

Ustalając stan faktyczny w przedmiotowej sprawie, Sąd oparł się na dokumentach ujawnionych w toku rozprawy w trybie art. 393 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 394 § 1 i 2 k.p.k.: opiniach o skazanym, danych o karalności, wyrokach, a także informacjach o pobytach i orzeczeniach. Dokumenty te nie były bowiem kwestionowane w toku postępowania, a ich wiarygodność nie budziła wątpliwości.

W pierwszej kolejności wskazać jednak należy, iż od dnia 1 lipca 2015 r. ustawodawca gruntownie przebudował model orzekania w przedmiocie wyroku łącznego i kar łącznych, uchwalając również w tym zakresie przepisy intertemporalne. Przepis art. 19 ust. 1 wyżej wymienionej ustawy stanowi, że przepisów rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. W niniejszej natomiast sprawie, skoro P. K. skazany został między innymi prawomocnymi wyrokami: Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 08.06.2016 r. w sprawie II K 838/14 oraz Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 15.07.2016 r. w sprawie X K 463/15, niewątpliwie rozważyć należało stosowanie przepisów znowelizowanych.

Wobec wydania wobec skazanego P. K. po dniu 1 lipca 2015 roku prawomocnych wyroków, Sąd orzekając w sprawie o wydanie wyroku łącznego, obowiązany był najpierw stwierdzić, czy w oparciu o znowelizowane przepisy rozdziału IX ustawy – Kodeks karny, możliwe było orzeczenie kary łącznej z karami, prawomocnie wymierzonymi skazanemu do dnia 30 czerwca 2015 roku, a dopiero następnie miał możliwość prowadzenia rozważań w oparciu o art. 4 § 1 k.k. – czy winno nastąpić orzekanie w oparciu o uprzednio obowiązujące przepisy tego rozdziału czy też przepisy znowelizowane i która z kar łącznych (tj. wydanych w oparciu o tzw. przepisy nowe czy też stare) jest wobec niego korzystniejsza.

Prawomocne skazania po dniu 1 lipca 2015 roku umożliwiały stosowanie przy orzekaniu w przedmiocie wydania wyroku łącznego przepisów rozdziału IX ustawy – Kodeks karny w ich znowelizowanym brzmieniu (tj. obowiązującym po 1 lipca 2015 roku), albowiem według „nowych przepisów” kary wymierzone tymi wyrokami, podlegały łączeniu z

karami prawomocnie wymierzonymi P. K. wyrokami wydanymi przed dniem 30 czerwca 2015 roku. W przedmiotowej sprawie wobec skazanego po dniu 01 lipca 2015 roku wydane zostały bowiem i uprawomocniły się orzeczenia w sprawach: II K 838/14 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku oraz w sprawie X K 463/15 Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 15.07.2016 r. Kary wymierzone w tych sprawach nie zostały wykonane i teoretycznie mogły podlegać, zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k., łączeniu. Niewątpliwie zatem Sąd dysponował możliwością stosowania wobec P. K. przepisów ustawy – kodeks karny, w jego brzmieniu obowiązującym po 1 lipca 2015 roku i zmodyfikowanym przez przepisy ustawy z dnia 11 marca 2016 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw.

Sąd zważył, iż kodeks karny w brzmieniu sprzed nowelizacji przewidywał jedynie możliwość łączenia kar jednostkowych, natomiast po nowelizacji łączeniu mogą podlegać zarówno kary jednostkowe, jak i kary łączne. Względem skazanego kary łączne wymierzono natomiast aż pięciokrotnie. Miało to miejsce w sprawach: II K 1466/12, II K 765/12, X K 274/14, II K 1162/13, X K 463/15. Tym samym zastosowanie w ramach orzekania w niniejszej sprawie przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 roku, skutkowałoby koniecznością rozwiązania węzłów kar łącznych wymierzonych P. K. wskazanymi wyrokami i połączenia kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Uwzględniając w tym kontekście dyrektywy wskazane w art. 86 § 1 k.k. określające górną granicę kary łącznej, niewątpliwie byłoby to rozwiązanie mniej korzystne dla skazanego. Z uwagi na powyższe, w sprawie zasadnym było stosowanie przepisów Kodeksu karnego obowiązujących w dacie wyrokowania.

Sąd zważył dalej, że przesłanki dopuszczalności łączenia kar jednostkowych, także w wyroku łącznym, wskazuje art. 85 k.k. Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 k.k. w obecnym brzmieniu, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną (§1). Podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1.

W niniejszej sprawie przesłanki warunkujące możliwość wydania wyroku łącznego, w ocenie Sądu, zachodzą zatem w stosunku do dziewięciu wyroków wydanych względem P. K., wskazanych w punktach od drugiego do dziewiątego rubrum wyroku. We wszystkich tych przypadkach skazanemu wymierzono bowiem kary pozbawienia wolności, a zatem kary, które można ze sobą połączyć. Ponadto żadna z tych kar w dacie wyrokowania nie została jeszcze w całości wykonana. Podobna sytuacja ma miejsce względem kar grzywnien orzeczonych wobec P. K. wyrokami w sprawach II K 1466/12, X K 274/14, II K 286/14, II K 838/14 oraz X K 463/15. Natomiast w punkcie trzecim uzasadnianego wyroku Sąd na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie co do skazania objętego wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 30.03.2012r. w sprawie X K 62/12. W tym bowiem zakresie należało mieć na uwadze, iż kara pozbawienia wolności została w całości wykonana, a zatem nie realizowała przesłanek wynikających z art. 85 § 1 i 2 k.k.

Rozważając kwestię wysokości kary łącznej jaka winna zostać orzeczona względem P. K. w miejsce skazań objętych wyżej wymienionymi wyrokami, Sąd miał na względzie treść art. 86 k.k., wyznaczającego jej granice. Z przepisu tego wynika, że Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (ewentualnie - kar łącznych, podlegających łączeniu - art. 86 § 4 k.k.) do ich sumy, nie przekraczając jednak w odniesieniu do kary pozbawienia wolności – 20 lat, zaś co do kar grzywny – 810 stawek dziennych. Co do zasady zatem, kara łączna pozbawienia wolności w tym wypadku powinna mieścić się w granicach od 3 lat i 8 miesięcy do 16 lat i 5 miesięcy. Kara grzywny powinna natomiast zostać wymierzona w granicach od 150 stawek dziennych do 550 stawek dziennych, przy czym maksymalna wysokość stawki dziennej określona na podstawie art. 86 § 2 k.k. w zw. z art. 33 § 3 k.k. nie powinna przekraczać 30 złotych.

Nadmienić należy, że wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary jednostkowe, ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. W doktrynie prawa karnego podkreślano dotąd, że przy wymiarze kary łącznej decydujące znaczenie ma względem na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej (vide: M. Szweczyk, Kara łączna w polskim prawie karnym, Kraków 1981, s. 78). Zastosowanie właściwej zasady łączenia kar (absorpcji,

kumulacji, asperacji) w głównej mierze zależy od związku podmiotowego i przedmiotowego pomiędzy zbiegającymi się czynami. W aspekcie przedmiotowym związek realnie zbiegających się przestępstw wyrażają kryteria przedmiotowe poszczególnych przestępstw, tj. bliskość czasowa ich popełnienia (największa, gdy przestępstwa popełniane są równocześnie lub bezpośrednio po sobie), tożsamość osób pokrzywdzonych (największa ścisłość związku zachodzi, gdy kilkoma przestępstwami pokrzywdzono tę samą osobę), rodzaj naruszonego dobra prawnego (im bardziej zbliżone dobra prawne, tym większa przedmiotowa bliskości przestępstw), sposób działania sprawcy. W aspekcie podmiotowym chodzi o motywby bądź pobudki kierujące sprawcą, rodzaj i formę jego zawinienia. Im ściślejszy związek podmiotowy i przedmiotowy pomiędzy zbiegającymi się czynami, tym bardziej zasadne jest zastosowanie zasady absorpcji (vide: Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 marca 1981 r. VI KZP 5/81, OSNPG 1981, z. 5, poz. 43 oraz uchwałę w składzie 7 sędziów z dnia 25 lutego 2005 roku, I KZP 36/04, OSNKW 2005, Nr 2, poz. 13). Dodany nowelizacją obowiązującą od 1 lipca 2015 roku przepis art. 85a k.k. wprost wskazuje zaś, że orzekając karę łączną, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Sąd mając na uwadze powyższe, w punkcie pierwszym uzasadnianego wyroku, stosując zasadę asperacji, połączył skazanemu P. K. jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone prawomocnymi wyrokami:

- Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 15.03.2013r. w sprawie II K 1466/12,
- Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 11.07.2013r. w sprawie II K 765/12,
- Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 25.06.2014r. w sprawie X K 274/14,
- Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 29.07.2014r. w sprawie II K 286/14,
- Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 27.10.2014r. w sprawie II K 1162/13,
- Sądu Rejonowego Gdańsk- Północ w Gdańsku z dnia 15.12.2014r. w sprawie II K 1340/13,
- Sądu Rejonowego w Kwidzynie z dnia 10.06.2015r. w sprawie II K 226/15,
- Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 08.06.2016r. w sprawie II K 838/14,
- Sądu Rejonowego Gdańsk- Południe w Gdańsku z dnia 15.07.2016r. w sprawie X K 463/15

i w ich miejsce wymierzył karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia wolności.

Stosując przy orzekaniu w powyższym zakresie zasadę asperacji, jako pośrednią pomiędzy absorpcją i kumulacją, Sąd miał na uwadze, że przestępstwa przypisane P. K. w powyższych wyrokach godziły w identyczne dobro prawne – mienie. Ponadto jak wynika z analizy treści zapadłych względem skazanego orzeczeń, niejednokrotnie również sposób ich popełnienia był zbliżony. Z drugiej natomiast strony należało mieć na uwadze, iż działalność przestępcza skazanego była rozciągnięta w czasie na okres kilkuletni, zaś czyny, za które skazany został P. K., godziły w dobra prawne różnych pokrzywdzonych.

Nie ulega również wątpliwości, iż zarówno cele wychowawcze, jak i względy prewencji generalnej oraz indywidualnej, wskazują na zasadność zastosowania wobec skazanego zasady asperacji przy łączeniu kar, jako pośredniej pomiędzy absorpcją i kumulacją. Z jednej bowiem strony linia życiowa skazanego wskazuje, iż jest on notorycznym sprawcą przestępstw godzących w cudze mienie, okazując tym samym elementarny brak szacunku wobec powszechnie akceptowanego porządku prawnego. Z drugiej natomiast strony P. K. jest wciąż jeszcze osobą młodą, którą winno się przede wszystkim wychowywać, podejmując próby oddziaływania resocjalizacyjnego. Koreponduje to zresztą z ujawnionymi w toku postępowania opiniami o skazanym, z których wynika stopniowa poprawa jego postawy w warunkach izolacji penitencjarnej. Tym samym okresu tego nie należy w ocenie Sadu nadmiernie skracać, a jednocześnie zastosowanie przy orzeczeniu kary łącznej pozbawienia wolności zasady asperacji spowoduje rzeczywiste

i to znaczne, umniejszenie represji karnej wobec P. K.. Zważyć bowiem raz jeszcze należało, iż wobec skazanego możliwe było orzeczenie kary łącznej w granicach aż do 16 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Całokształt podniesionych powyżej okoliczności uwzględnił Sąd również przy orzeczeniu w punkcie drugim uzasadnianego wyroku kary łącznej grzywny. Także i w tym zakresie zasadnym było kierowanie się zasadą asperacji, jako pośrednią pomiędzy absorpcją i kumulacją. Skoro natomiast kara grzywny mogła zostać wymierzona w granicach od 150 stawek dziennych do 550 stawek dziennych, to jej wymiar określony na 300 stawek dziennych, jest zgodny z zastosowaną i w tej części dyrektywą asperacji. Sąd miał w tym zakresie na uwadze konieczność ponownego określenia wysokości stawki dziennej, która wobec treści zapadłych wobec P. K. orzeczeń nie powinna przekraczać 30 złotych. Sąd ustalił ją jednak na minimalnym poziomie 10 zł, biorąc pod uwagę, iż długoletnia izolacja penitencjarna w znacznym stopniu ogranicza możliwości zarobkowe skazanego.

W punkcie trzecim uzasadnianego wyroku Sąd, jak wskazano już powyżej, na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie co do skazania objętego wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 30.03.2012r. w sprawie X K 62/12. W tym bowiem zakresie należało mieć na uwadze, iż kara pozbawienia wolności została w całości wykonana, a zatem nie realizowała przesłanek wynikających z art. 85 § 1 i 2 k.k. i nie mogła zostać połączona.

Na podstawie art. 577 k.p.k. Sąd zaliczył jednocześnie skazanemu na poczet orzeczonej w punkcie I wyroku łącznej kary pozbawienia wolności okresy rzeczywistego pozbawienia wolności zaliczone skazanemu w sprawach podlegających łączeniu oraz okresy odbytych kar w sprawach podlegających łączeniu, w szczególności dzień 02.09.2012r., okres od 12.01.2016r. do 16.01.2016r., okres od 08.01.2014r. do 25.02.2014r. oraz okres od 29.10.2012r. do 17.12.2012r.

W zapadłym w sprawie orzeczeniu należało również ująć należne niewątpliwie za nieopłaconą pomoc prawną udzieloną oskarżonemu z urzędu, wynagrodzenie dla adw. A. K.. Orzekając we wskazanym zakresie Sąd uwzględnił wniosek obrońcy złożony w toku rozprawy, skorelowany z oświadczeniem, że przedmiotowe koszty nie zostały uiszczone.

Wobec pozostawiania przez P. K. w izolacji penitencjarnej, co w sposób oczywisty znacznie ogranicza możliwości zarobkowe skazanego, Sąd zwolnił go z obowiązku poniesienia kosztów sądowych, przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sędzia SR Joanna Jurkiewicz